

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 16. března 2005

o státní podpoře, kterou Itálie – region Lazio – hodlá poskytnout na snížení emisí skleníkových plynů

(oznámeno pod číslem K(2005) 587)

(Pouze italské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2006/598/ES)

EVROPSKÁ KOMISE,

(2) Itálie odpověděla dne 23. července 2003.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první odrážku této smlouvy,

(3) Společnost ACEA SpA (dále jen „ACEA“), jež byla příjemcem podpory, odpověděla 8. září 2003. 15. září 2003 byla uvedena odpověď s mnoha dalšími žádostmi zaslána Itálii, aby podala připomínky. Žádosti se týkaly:

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

— kopie původní společenské smlouvy mezi společnostmi ACEA a Electrabel za účelem založení společnosti AEP;

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s uvedenými články⁽¹⁾ a s přihlédnutím k zasláným připomínkám,

— podmínek pro převod činností z ACEA na AEP, zejména pokud by se bylo vzalo v potaz posuzované opatření;

vzhledem k těmto důvodům:

I. ŘÍZENÍ

(1) Rozhodnutím ze dne 13. května 2003, které bylo Itálii oznámeno dopisem ze stejného dne, se Komise rozhodla v souladu s čl. 88 odst. 2 zahájit vyšetřovací řízení týkající se předmětné podpory a Itálii spolu se všemi zúčastněnými stranami vyzvala k podání připomínek⁽²⁾.

— činností ACEA, které by navrácení zasáhlo.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 188, 8.8.2003, s. 8.

⁽²⁾ Viz poznámka 1.

(4) Itálie poprvé odpověděla 18. března 2004 a poté 29. dubna 2004.

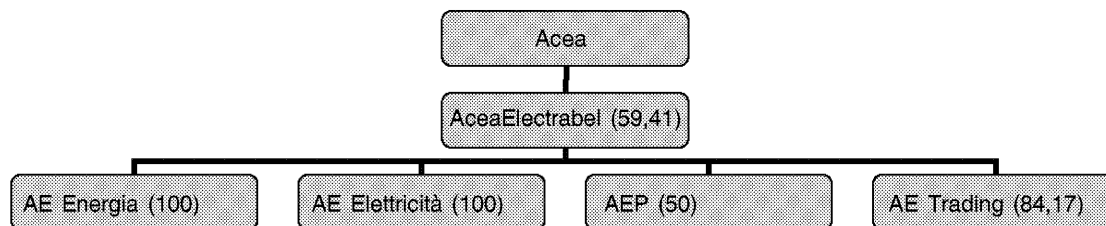
II. POPIS PODPORY

- (5) Podpora se původně týkala dvou projektů na úsporu energie, které financoval region Lazio; jednalo se o síť dálkového vytápění a větrnou elektrárnu. Oba projekty byly prohlášeny za slučitelné s vnitřním trhem, ale v případě prvního projektu bylo rozhodnuto zahájit řízení podle článku 6 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999 na základě rozsudku ve věci „Deggendorf“⁽³⁾. Projekt se týká sítě dálkového vytápění v oblasti Torino Mezzocamino nedaleko Říma. Síť bude napájena energií z částečně zesíleného a přeměněného zařízení na kombinovanou výrobu energie, které bude vytápět novou čtvrť. Další dvě čtvrti nedaleko Říma – Torino Sud e Mostacciano – jsou již na elektrárnu na kombinovanou výrobu elektrické energie napojeny prostřednictvím sítě dálkového vytápění. Nový projekt představuje rozšíření sítě, jejíž potrubní vedení dosáhne délky 14 km.
- (6) Investiční náklady na tento projekt dosahují výše 9 500 000 EUR. Tyto náklady se omezují pouze na částku, která se investuje do systému distribuce tepla vyjma nově technicky vybavené turbíny. Částka podpory je 3 800 000 EUR.

- (7) Právním základem opatření je usnesení regionální rady regionu Lazio č. 4556 ze dne 6. srpna 1999, jímž byly vybrány projekty, jež se financují z daně „carbon tax“. Opatření je právě financováno ze zdrojů pocházejících z tzv. „carbon tax“, která byla zavedena článkem 8 finančního zákona schváleného 23.12.1998 (zákon č. 448/98). Vyhláškou č. 337 ministra životního prostředí ze dne 20. července 2000 byla schválena kritéria a podmínky, které musí region při využívání zdrojů získaných prostřednictvím této daně dodržovat.

III. PŘÍJEMCI PODPORY

- (8) Příjemcem podpory byla ACEA, podnik, který byl pod správou města Říma. Po řadě reorganizací, které se dotkly mnoha dalších podniků, včetně Electrabelu, je nyní příjemcem jiný podnik, a to AceaElectrabel Produzione (AEP). AEP je z 50 % ovládána společností Electrabel Italia a z 50 % společností AceaElectrabel. Společnost Electrabel Italia je ze 100 % ovládána společností Electrabel (Belgie). Společnost AceaElectrabel je ze 40,59 % ovládána společností Electrabel Italia a z 59,41 % společností ACEA.

Poznámka: grafické znázornění skupiny ACEA; čísla v závorkách uvádějí, do jaké míry jsou ovládány mateřskou společností; zbytek náleží společnosti Electrabel Italia, italské dceřiné společnosti belgické skupiny Electrabel.

IV. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ PODLE ČL. 88 ODST. 2

- (9) Komise měla za to⁽⁴⁾, že posuzovaný projekt splňuje ustanovení pokynů o státní podpoře na ochranu životního prostředí. Komise však vyjádřila pochybnosti a rozhodla se zahájit vyšetřovací řízení, neboť se domnívala, že se mají uplatnit zásady a kritéria, které formuloval soud v rozsudku ve věci „Deggendorf“.

- (10) Vyšlo totiž najevo, že příjemce ACEA je jedním z podniků pod městskou správou (podniky veřejných služeb náležející k místním veřejným správním subjektům) odvětví energetiky, které využívaly režimů podpory posuzovaných v rozhodnutí Komise 2003/193/ES ze dne 5. června 2002⁽⁵⁾ o státních podporách ve formě osvobození od daně a zvýhodněných půjček poskytovaných Itálií podnikům veřejných služeb s převládajícím veřejným kapitálem. Ačkoli se toto rozhodnutí týká pouze režimů podpory jako takových a nezabývá se situací jednotlivých příjemců, alespoň jeden z těchto režimů byl určen všem podnikům, které odpovídaly stanoveným podmínkám, a ACEA tehdy tyto podmínky splňovala.

⁽³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 15. května 1997 ve věci C-355/95 P (Textilwerke Deggendorf GmbH/Komise Evropských společenství a Spolková republika Německo), Sb. rozh. 1997, s. I-2549.

⁽⁴⁾ Bod 3.4 rozhodnutí o zahájení řízení K(2003) 1468 v konečném znění ze dne 13.5.2003 týkající se podpory N 90/2002.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 77, 24.3.2003, s. 21.

- (11) Komise v rozhodnutí 2003/193/ES označila takové neoznamované režimy za neslučitelné s vnitřním trhem a za protiprávní a v článku 3 italskému státu uložila, aby vrátil částky, které případně byly v rámci uvedených režimů poskytnuty. ACEA toto rozhodnutí napadla u Soudu prvního stupně ⁽⁶⁾ a při této příležitosti uvedla, že z daného režimu čerpala podporu. Finanční zprávy ACEA výslovně odkazují na riziko vrácení prostředků, jak uvádí např. půlroční zpráva ze září 2004 ⁽⁷⁾.
- (12) Po dvou výzvách, které Komise italským orgánům zaslala, aby jim připomněla jejich povinnost vrátit uvedené částky, italské orgány Komisi uvědomily, že po více než dvou letech od přijetí rozhodnutí 2003/193/ES se stále ještě snaží splnit povinnost navrácení, k čemuž musí přijmout a provést vhodná administrativní opatření. Mimo jiné neobjasnily, zda již byly vráceny částky, které byly poskytnuty společnosti ACEA. Na základě výše uvedených informací by tedy měl být vyvozen závěr, že ACEA obdržela a dosud nevrátila podpory poskytnuté v rámci režimů neslučitelných s vnitřním trhem, jež jsou posuzovány v případě rozhodnutí 2003/193/ES.
- (13) Komise měla tedy za to, že nemůže určit částku podpory, kterou ACEA již obdržela a kterou má vrátit.
- (14) Komise se na druhé straně domnívala, že nemůže posoudit kumulativní účinek „staré“ a „nové“ podpory a jeho dopad, jenž pravděpodobně naruší společný trh.
- ňuje obchodní výměnu; kromě toho, jelikož vytápění není obchodovatelné a nemůže být považováno za náhradu jiných zdrojů energie, hospodářská soutěž by tím nebyla narušena.
- (18) Itálie se staví proti uplatnění rozsudku ve věci Deggen-dorf a argumenty v tomto smyslu jsou uvedeny v bodech 19 až 23.
- (19) Itálie tvrdí, že rozsudek ve věci Deggen-dorf nemůže být v případě posuzované pomoci uplatněn z důvodu jiného zdroje podpory. Posuzovaná podpora je regionální (orgán, který ji poskytuje, je region Lazio), zatímco podpora poskytnutá podnikům pod městskou správou byla podporou na vnitrostátní úrovni.
- (20) Itálie tvrdí, že neexistuje absolutní totožnost příjemců. Rozsudek ve věci Deggen-dorf by měla být uplatňován pouze v jednotlivých případech a nikoli na režimy podpory.
- (21) Itálie tvrdí, že rozsudek ve věci Deggen-dorf by se měl uplatňovat, až když jsou rozhodnutí konečná, zatímco rozhodnutí Komise konečné není, jelikož se proti němu lze odvolat. Itálie tvrdí, že Komise nemůže vytvářet takový tlak na politiky členských států dříve, než jsou vyčerpány všechny opravné prostředky stanovené Smlouvou.

V. PŘIPOMÍNKY ITÁLIE A TŘETÍCH ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

1.1. Připomínky Itálie

- (15) Argumentace italských orgánů je uvedena v bodech 16 až 27.
- (16) Itálie vznesla otázku totožnosti příjemců, která se změnila poté, co Komise rozhodla o zahájení řízení. Itálie však podotýká, že příjemce podpory se změnil dokonce před dnem přijetí tohoto rozhodnutí. Itálie nicméně připouští, že Komise o těchto okolnostech nebyla informována před přijetím rozhodnutí o zahájení řízení. Změna příjemce by znamenala, že rozsudek ve věci Deggen-dorf by se nemohl použít a že toto řízení by bylo bezpředmětné.
- (17) Itálie popírá, že by takové opatření představovalo podporu, neboť se jedná o místní projekt, který neovliv-
- (22) Itálie tvrdí, že Komise využívá rozsudku ve věci Deggen-dorf v příliš velké míře, a podotýká, že v důsledku toho by členské státy mohly přestat podpory oznamovat.
- (23) Klade rovněž důraz na další dva aspekty posuzovaného projektu, které mluví v neprospěch uplatnění rozsudku ve věci Deggen-dorf: a) cíle projektu týkající se úspory energie jsou v souladu s politikami Komise a Společenství; b) ACEA by byla oproti jiným podnikům pod městskou správou poškozena a Komise by vytvářela tlak na jednotlivý subjekt protiprávními prostředky.
- (24) Jako odpověď na žádosti Komise Itálie předkládá připomínky uvedené v bodech 25 až 27.
- (25) Z původní společenské smlouvy vyplývá, že AEP je ovládnuta dvěma společnostmi, jedná se o společnosti ACEA a Electrabel.

⁽⁶⁾ Věc T-297/02 (Úř. věst. C 289, 23.11.2002, s. 37).

⁽⁷⁾ K nahlédnutí na internetových stránkách společnosti ACEA: www.aceaspa.it

(26) Posuzovaný projekt ani rozhodnutí o navrácení prostředků nebyly v dohodě o vytvoření společného podniku vzaty v úvahu.

(27) ACEA se věnuje různým činnostem a nebylo možné stanovit, kterou z těchto činností navrácení podpory zasáhne.

1.2. Přípomínky třetích stran

(28) ACEA, jež je příjemcem podpory, vznesla mnoho připomínek, jež jsou z velké části totožné s připomínkami, které podala Itálie. Společnost nicméně vznáší navíc tři připomínky, které se blíže týkají uplatnění rozsudku ve věci Deggendorf.

(29) První argument, kterým ACEA připomínky doplňuje, je skutečnost, že v tomto posuzovaném případě, na rozdíl od případu Deggendorf, neexistují naléhavé a vážné důvody k navrácení prostředků a že doba, která uběhla od přijetí rozhodnutí o protiprávní podpoře, není značná.

(30) Druhým argumentem ACEA zdůrazňuje skutečnost, že, opět odlišně od případu Deggendorf, společnosti ACEA nelze připisovat žádnou odpovědnost nebo neochotu prostředky vrátit; ACEA naopak prohlašuje, že je ochotna prostředky vrátit a vysvětluje, že prodlení nezávisí na ní.

(31) Ve třetím doplňujícím argumentu si ACEA stěžuje, že Komise neuplatňuje rozsudek ve věci Deggendorf jednotně. ACEA připomíná rozhodnutí Komise 1998/466/ES⁽⁸⁾ týkající se společnosti Société française de production (dále jen „SFP“), v němž je uvedeno předešlé nesouhlasné rozhodnutí vztahující se na téhož příjemce, aniž by byl uplatněn rozsudek ve věci Deggendorf.

VI. HODNOCENÍ

(32) Při hodnocení daného případu se bude především posuzovat, zda je předmětné opatření podporou a zda je lze podle Smlouvy považovat za slučitelné s vnitřním trhem.

(33) Poté bude nutné určit totožnost příjemce a zhodnotit použitelnost rozsudku ve věci Deggendorf.

1.1. Existence podpory

(34) Mnohé připomínky, které Itálie a ACEA vznesly, se týkají té skutečnosti, že Komise projekt posuzuje jako podporu.

(35) Projekt je financován z rozpočtu regionální vlády, přesněji ze zdrojů pocházejících z daně „carbon tax“, jež byla finančním zákonem zavedena na rok 1999. Tím je splněna první podmínka toho, že se jedná o podporu.

(36) Opatření je selektivní, neboť přináší prospěch pouze jednomu podniku, nejprve společnosti ACEA a nyní společnosti AEP. Tím je splněna druhá podmínka toho, že se jedná o podporu.

(37) Pokud jde o ovlivnění obchodní výměny, v rozhodnutí o zahájení řízení se v bodě 3.1 uvádí: „Teplo není předmětem obchodní výměny, ale může nahrazovat jiné primární či sekundární energetické produkty, které samy o sobě jsou předmětem obchodní výměny.“

(38) Potvrzením toho jsou jiná rozhodnutí Komise, např. případ Itálie, region Piemonte, Podpora na snížení znečišťujících emisí (N 614/02⁽⁹⁾), v němž se uvádí, že projekt dálkového vytápění „rodinám umožní nahradit teplo jinými primárními či sekundárními zdroji energie, jako jsou např. ropa nebo elektřina, jež jsou předmětem obchodní výměny mezi členskými státy“.

(39) Účelem dálkového vytápění je nahradit individuální vytápění v obydlích celé čtvrti. Jinými slovy, vytápění dodávané generátorem tepla dálkového vytápění nahrazuje teplo z malých kotlů, jež jsou napájeny z jiných zdrojů energie, jako jsou např. ropa, plyn nebo elektřina. Ropa, plyn a elektřina jsou předmětem obchodní výměny mezi členskými státy. V posuzovaném projektu je nahrazující účinek, čímž je ovlivněna obchodní výměna. ACEA i Electrabel jsou v každém případě podniky, které působí v mnoha odvětvích, zejména v odvětví energetiky a výroby elektrické energie, v nichž se v rámci Společenství obchoduje. Tím je splněna třetí podmínka toho, že se jedná o podporu.

⁽⁸⁾ Rozhodnutí ze dne 21. ledna 1998 (Úř. věst. L 205, 22.7.1998, s. 68).

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 6, 10.1.2004, s. 21.

- (40) Opatření rovněž narušuje hospodářskou soutěž, neboť jím je podporován pouze jeden podnik, čímž může být posíleno jeho postavení na světovém trhu s energií a může to vést ke změně podmínek trhu. Ovlivnění obchodní výměny a narušení hospodářské soutěže vyvolané takovým opatřením se tímto potvrzují a odpovídají závěrům Komise v jiných případech ⁽¹⁰⁾.
- (41) Všechny čtyři podmínky dosvědčující, že se jedná o podporu, jsou splněny. Komise dospívá k závěru, že posuzovaný projekt je třeba považovat za podporu.
- (46) Referenční investice je nulová, vzhledem k tomu, že alternativou je individuální vytápění bytových jednotek. Kromě toho neexistují žádné úspory nákladů vyplývající z velikosti sítě. Komise se proto domnívá, že náklady na investici jsou přípustné v plné výši Poskytnutá podpora odpovídá maximální hrubé míře podpory ve výši 40 %.
- (47) Pokud jde o způsobilé investiční náklady a míru podpory, projekt dálkového vytápění sám o sobě odpovídá bodům 30 a 37 pokynů.

1.2. Slučitelnost podpory

- (42) Pokud jde o slučitelnost posuzované podpory s režimem podpor ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. c), Komise uznává, že projektem se má dosáhnout cílů v oblasti životního prostředí. Za druhé Komise zhodnotí, zda by posuzované opatření mohlo spadat mezi ustanovení stanovená pokyny o státní podpoře na ochranu životního prostředí. Komise se zejména pozastavila nad body 30 a 37.
- (43) Bod 30 uvedených pokynů stanoví, že „investice v odvětví úspory energie ve smyslu bodu 6 jsou rovnocenné investicím na ochranu životního prostředí. Z hospodářského hlediska totiž mají zásadní úlohu při dosahování cílů Společenství v oblasti životního prostředí. U těchto investic proto lze využívat podpor na investice, jejichž základní míra je 40 % způsobilých nákladů“.
- (44) V rámci posuzovaného projektu je pro podporu způsobilá pouze investice na dálkové vytápění, které sestává z distribuční sítě pro vytápění a odpovídajícího příslušenství. Regionální orgány v Laziu Komisi poskytly technickou a hospodářskou dokumentaci, která dosvědčuje, že plánovaná síť dálkového vytápění by v porovnání se současnou situací – neboli před investicí – za stávajících podmínek skutečně přinesla značný pokrok v úsporách energie. Bod 30 pokynů se proto použije.
- (45) Bod 37 pokynů stanoví, že „způsobilé náklady musí být striktně omezeny na dodatečné investiční náklady, které jsou nezbytné pro dosažení cílů v oblasti ochrany životního prostředí“.
- (46) Na základě tohoto rozboru by Komise mohla prohlásit projekt sám o sobě za slučitelný s ustanoveními v oblasti státních podpor. Při přijetí tohoto rozhodnutí Komise nezbytně zvažovala mezi environmentálními aspekty a politikou hospodářské soutěže. Jak je uvedeno v bodě 4 pokynů o státní podpoře na ochranu životního prostředí, „nutnost dlouhodobě přihlížet k požadavkům životního prostředí však automaticky neznamená, že každá podpora musí být povolena“.
- (49) Přijmout hledisko Itálie, podle něž by Komise měla projekt schválit, neboť je určen k dosažení cílů v oblasti životního prostředí, by znamenalo opomenout skutečnost, že pro ustanovení v oblasti hospodářské soutěže je nejdůležitější způsob, jímž je těchto cílů dosaženo. Podle ustálené judikatury při vypracování pokynů o podmínkách posuzování oznámení v oblasti státních podpor Komise členským státům určí, jak dosáhnout cílů v oblasti ochrany životního prostředí s menším dopadem na hospodářskou soutěž. Cíl v oblasti ochrany životního prostředí však neodůvodňuje výjimku z obecných pravidel a ze zásad v oblasti opatření státní podpory bez ohledu na jejich účel.

1.3. Totožnost příjemce

- (50) Při posuzování daného případu je třeba určit totožnost příjemce podpory.
- (51) Mnohé z připomínek podaných italskou stranou ⁽¹¹⁾ se týkají změny příjemce, podmínek, které upravují převod části podniku, který bude realizovat projekt, a původní společenskou smlouvu mezi společnostmi ACEA a Electrabel.
- (52) Komise nebyla informována o tom, že příjemcem podpory se před rozhodnutím o zahájení řízení stala AEP. Italské orgány sdělily tuto okolnost pouze v rámci tohoto řízení.

⁽¹⁰⁾ V podpoře N 707/2002 Holandsko – MEP – Šíření obnovitelné energie, kterou Komise schválila 19. března 2003 se uvádí, že záměrem režimu podpory je podporovat pouze výrobce obnovitelné elektrické energie a výrobce kombinované elektrické energie, kteří tuto elektrickou energii dodávají do sítě. Finanční podpora těmto skupinám výrobců elektrické energie by bývala posílila jejich postavení na světovém trhu s energií, a to s možnými změnami podmínek trhu. Takové posílení postavení dotčených podnikatelů oproti jiným podnikatelům, kteří jim konkurují, musí být v rámci Společenství pokládáno za způsobilé poškodit obchodování mezi členskými státy Společenství.

⁽¹¹⁾ Viz bod 16 a body 25 až 27.

- (53) Jak je uvedeno výše, v oddíle s popisem příjemce, AEP je od ACEA odlišná. Jedná se o jiný podnik, který je ovládán společnostmi ACEA a Electrabel. Komise nicméně při hodnocení oblasti státních podpor musí jít nad rámec čistě formálních údajů vymezujících společnost. Jak nedávno zdůraznil Soud prvního stupně, přičemž se opíral o judikaturu Evropského soudního dvora a samotného Soudu prvního stupně⁽¹²⁾.
- (54) Je třeba poznamenat, že na základě ustálené judikatury, pokud právně odlišné právnické či fyzické osoby vytvoří hospodářskou jednotku, musí s nimi být jednáno jako s jedním podnikem pro účely právních předpisů Společenství o hospodářské soutěži (viz k tomuto bodu věc 170/83 Hydrotherm [1984] Sb. rozh. 2999 odstavec 11 a analogicky věc T-234/95 DSG proti Komisi [2000] Sb. rozh. II-2603 odstavec 124). V oblasti státních podpor, otázka, zda se jedná o hospodářskou jednotku, vyvstane prvotně v souvislosti s otázkou, zda se jedná o příjemce podpory (viz k tomuto bodu věc 323/82 Intermills proti Komisi [1984] Sb. rozh. 3809 odstavec 11 a 12). V tomto ohledu již bylo rozhodnuto, že Komise má široké pravomoci při určování, zda společnosti, které jsou součástí určité skupiny, mají být považovány za hospodářskou jednotku nebo za právně a finančně samostatné jednotky, a to za účelem použití pravidel v oblasti státních podpor (viz k tomuto bodu spojené věci T-371/94 a T-394/94 British Airways a jiní proti Komisi [1998] Sb. rozh. II-2405 odstavce 313 a 314 a analogicky DSG proti Komisi, odstavec 124).
- (55) Komise musí určit, zda ACEA a společnost, která je součástí skupiny ACEA, mají být považovány za hospodářskou jednotku. Rozbor situace společnosti AEP tuto okolnost potvrzuje.
- (56) ACEA připouští, že spolu se společností Electrabel AEP ovládá. Výslovně to tvrdí v jedné z odpovědí⁽¹³⁾. To potvrzuje rovněž finanční zpráva společnosti ACEA, kde je AEP uvedena mezi společnostmi v oblastech konsolidace. Skutečnost, že ACEA ovládá AEP společně s Electrabelem a nikoli sama, není podstatná.
- (57) AEP je uváděna v účetních zprávách společnosti ACEA: na straně 35 zprávy za první pololetí roku 2004 se uvádí, že „na základě pravomoci udělené článkem 37 vládního nařízení 127/91 jsou do oblastí konsolidace zahrnuty rovněž níže uvedené společnosti, které ovládá mateřská společnost spolu s dalšími společníky, a na základě smluv, které s nimi uzavřela“. AEP je v seznamu uvedena.
- (58) Původní společenská smlouva mezi společnostmi ACEA a Electrabel týkající se převodu úseku z ACEA na AEP na projekt vůbec neodkazuje. Je nicméně zřejmé, že AEP zdědila projekt, v důsledku restrukturalizace v rámci skupiny ACEA se stala zamýšleným příjemcem podpory a vykonává činnosti, kterým se předtím věnovala ACEA. Kromě toho článek 4 dohody o přidělení části podniku společnosti AEP (tehdy pod názvem Gen.Co) uvádí, že ze smlouvy je vyňat případný spor, který by se mohl týkat samotné části podniku, a uvádí rovněž, že podnik, který je příjemcem podpory, není odpovědný za žádný spor, který by vznikl po 1. prosinci 2002 (den nabytí účinku smlouvy), který se ale zakládá na skutečnostech, jež byly zjištěny před tímto datem.
- (59) Dohoda mezi dvěma stranami nemůže vést ke zbavení povinnosti uhradit protiprávní a neslučitelnou právní pomoc. Schválení takové dohody by vedlo k systematickému obcházení povinnosti podniků uhrázovat protiprávní a neslučitelné podpory. Je třeba rovněž poznamenat, že v okamžiku, kdy dohoda o přidělení nabyla účinku, již bylo rozhodnutí přijato a ACEA je již napadala. Povinnosti uložené společnosti ACEA byly tedy dobře známy, takže nelze vyloučit záměr obejít povinnost vrácení podpor.
- (60) ACEA a AEP musí být tedy považovány za jeden hospodářský subjekt a i přes vnitřní reorganizaci, musí být vlastní skupina, včetně společnosti ACEA, považována za příjemce podpory. Jiný přístup by umožňoval obcházení pravidel v oblasti státních podpor.

1.4. Rozsudek ve věci Deggendorf

- (61) Po více než dvou letech od přijetí rozhodnutí 2003/193/ES Itálie stále ještě neuhradila podporu, jež byla prohlášena za protiprávní a neslučitelnou a ještě ani nevyčíslila částky, které mají podniky pod městskou správou vrátit. Od roku 2003, kdy bylo řízení zahájeno, se tedy situace nezměnila. Je třeba dodat, že Komise se rozhodla předložit věc Soudnímu dvoru, protože Itálie neuposlechla rozhodnutí 2003/193/ES⁽¹⁴⁾. Nejnovější vývoj se týká začlenění ustanovení obsahujícího základní pokyny pro náhrady do právních předpisů Společenství pro rok 2004, které ještě nebyly schváleny Parlamentem. Jedná se o žádost, aby místní orgány označily možné příjemce, nebo o žádost, aby příjemci sami ohlásili částku pobírané podpory.

⁽¹²⁾ Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. října 2004 ve věci T-137/02 (Pollmeier Malchow GmbH & Co. proti Komisi).

⁽¹³⁾ Dopis od Itálie ze dne 29.4.2004.

⁽¹⁴⁾ Rozhodnutí C(2005) 41 ze dne 20.1.2005, (ještě nepodané odvolání), viz tisková zpráva IP/05/76 ze dne 20.1.2005.

- (62) Komise se proto domnívá, že přetrvává tatáž situace jako při zahájení řízení. Komise potvrzuje, že ještě nemohla určit přesnou částku podpory, které ACEA využívala před posuzovanou podporou. Ani italská vláda, ani ACEA neposkytly údaje, které by ukazovaly, že v případě společnosti ACEA mají být výhody vyplývající z režimu, který je považován za neslučitelný, pokládány za takové, že nepředstavují podporu nebo že představují stávající podporu, nebo za slučitelné díky specifické povaze příjemce. Naopak kvůli jejich výši a z povahy činnosti, kterým se ACEA věnovala na různých trzích v době, kdy byla podpora poskytnuta, jako je např. výroba a distribuce energie a elektřiny, je třeba výhody poskytnuté společnosti ACEA považovat za takové, které mají vliv na obchodní výměnu v rámci Společenství a které narušují hospodářskou soutěž. Kromě toho jsou výhody značné, neboť odpovídají obvyklé výši daně z příjmu právnických osob za tři roky. Skupina ACEA, včetně AEP, je tudíž v postavení pobíratele protiprávních a neslučitelných podpor, které musí být ještě navráceny; navíc dochází k narušení hospodářské soutěže.
- (63) I když přesná částka první podpory není určena, kumulativní účinek obou podpor poskytnutých společnosti ACEA a jejich dopad narušující společný trh činí za těchto okolností oznámenou podporu neslučitelnou se společným trhem.
- 1.5. Uplatnění rozsudku ve věci Degendorf na posuzovaný případ**
- (64) Itálie a ACEA vyložily mnoho argumentů týkajících se uplatnění rozsudku ve věci Degendorf na tento posuzovaný případ.
- (65) Je vhodné připomenout, že rozsudek ve věci Degendorf vyhotovený Soudním dvorem⁽¹⁵⁾, stanoví, že Komise musí při posuzování slučitelnosti podpory brát v úvahu všechny relevantní údaje a zejména kumulativní účinek nové podpory a podpory, která byla prohlášena za neslučitelnou, která ještě nebyla navrácena. Tento rozsudek umožňuje pozastavit poskytování slučitelné podpory, dokud nebude vrácena předešlá protiprávní a neslučitelná podpora.
- (66) Především je vhodné zdůraznit skutečnosti uvedené v bodech 51 a 60 a týkající se totožnosti příjemce. Na základě poskytnuté argumentace se Komise domnívá, že AEP je součástí skupiny ACEA a že v posuzovaném případě se jedná v podstatě o téhož příjemce.
- (67) Skutečnost, že se v tomto případě jedná o regionální podporu a že podpora týkající se podniků pod městskou správou byla podporou na vnitrostátní úrovni, je nepodstatná⁽¹⁶⁾. Komise chápe všechny podpory jako vnitrostátní, což potvrzuje skutečnost, že vnitrostátní orgány jsou jedinými přímými partnery v jednání s orgány Společenství. To dosvědčuje skutečnost, že opatření bylo oznámeno Itálii a že Itálii je podle článků 87 a 88 Smlouvy o ES rozhodnutí určeno. Kromě toho zdroje, z nichž se čerpá, jsou vnitrostátní, ať již je přiděluje ústřední vláda nebo regionální orgán. Proto je třeba tento argument odmítnout.
- (68) Rozsudek ve věci Degendorf se uplatní ve všech případech, kdy podle rozhodnutí Komise příjemce podporu nevrátil, bez ohledu na to, zda se jedná o individuální podporu nebo o režim podpor⁽¹⁷⁾. Komise se domnívá, že ACEA patřila mezi příjemce podpory podnikům pod městskou správou, jelikož alespoň část této podpory byla poskytnuta všem podnikům spadajícím do této kategorie, a tudíž i společnosti ACEA.
- (69) Kromě toho ACEA při tomto řízení podala připomínky jakožto třetí zúčastněná strana, aby podepřela svá tvrzení o slučitelnosti s režimy podpory. Komise ve svém rozhodnutí označila takové neoznamené režimy za neslučitelné s vnitřním trhem a za protiprávní a italskému státu uložila, aby vrátil částky, které případně byly v rámci uvedených režimů poskytnuty⁽¹⁸⁾. ACEA toto rozhodnutí napadla u Soudu prvního stupně⁽¹⁹⁾ a při této příležitosti uvedla, že z daného režimu čerpala podporu. Jak je vysvětleno výše, ani italská vláda, ani ACEA nepřišly s žádným zvláštním argumentem, kterým by se v daném případě navrácení zamezilo nebo by bylo omezeno.
- (70) Ve finanční zprávě společnosti ACEA je odkaz na rozhodnutí Komise a na finanční rizika, která by z něj pro skupinu mohla vyplývat. Tím se dostáváme až k pravděpodobným částkám podpory, které by Itálie měla od společnosti ACEA zpětně získat, a to alespoň za léta 1998 a 1999, neboť za rok 1997 ACEA ohlásila ztrátu (proto nebyl zaznamenán zisk v rámci nižšího zdanění). ACEA zmiňuje pravděpodobné částky uváděné k roku 1998 (28 milionů EUR) a k roku 1999 (290 milionů EUR, z důvodu výjimečných operací vyplývajících z oddělení podniků).

⁽¹⁶⁾ Viz bod 19.

⁽¹⁷⁾ Viz bod 20.

⁽¹⁸⁾ Ve smyslu článku 3 rozhodnutí Komise musí Itálie přijmout všechna nezbytná opatření, aby příjemci vrátili poskytnuté protiprávní podpory.

⁽¹⁹⁾ Viz poznámka 6.

⁽¹⁵⁾ Viz poznámka 3.

- (71) Na rozdíl od tvrzení, podle něhož by se rozsudek ve věci Deggendorf měl uplatnit teprve, až je rozhodnutí Komise konečné (např. až je s konečnou platností potvrzeno rozsudkem Soudního dvora) ⁽²⁰⁾, Komise připomíná, že její rozhodnutí jsou v zásadě platná a mají okamžitý účinek, což ostatně Itálie uznává ⁽²¹⁾. Tento přístup je v souladu s článkem 242 Smlouvy o ES, podle něž odvolání nemají odkladný účinek. Je třeba rovněž připomenout, že v rámci posuzovaného případu nebyla vyžadována žádná prozatímní opatření.
- (72) Itálie tvrdí, že uplatnění rozsudku ve věci Deggendorf je výjimečným postupem, který by měl být použit pouze jako *extrema ratio*. Komise s tímto hlediskem nesouhlasí a podotýká, že právě účinná kontrola státních podpor by vedla ke stálému a neprodlenému využití rozsudku ve věci Deggendorf s cílem zajistit účinnost systému, jehož účelem je brát v úvahu všechny státní podpory, které jsou příjemci dostupné, při současném snižování neblahých dopadů na hospodářskou soutěž a při zajištění účinného používání rozhodnutí Komise.
- (73) Proti tvrzení Itálie, podle něhož by uplatnění rozsudku ve věci Deggendorf mělo za následek nižší počet oznámení od členských států ⁽²²⁾, Komise podotýká, že podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy oznamování není dobrovolné, ale povinné. Neoznámené podpory jsou (stávají se) protiprávními, byť by i mohly být slučitelné.
- (74) Pokud jde o tvrzení Itálie, podle něhož Komise vyvíjí neobvyklý tlak ⁽²³⁾, Komise podotýká, že v posuzovaném případě se jedná o pouhé uplatnění stávající judikatury. ACEA by byla poškozena pouze v míře, v jaké je příjemcem jiné podpory.
- (75) Mělo by být jasně uvedeno, že ACEA není v žádném případě obzvláště poškozována. Komise schválila (rozhodnutí týkající se podpory N 614/02, jež je uvedena v bodě 38) mnoho projektů regionu Piemont. Dva ze schválených projektů měly realizovat AEM (podnik pod městskou správou Turína) a ASM (podnik pod správou města Settimo Torinese). V případě AEM se zvažovala možnost uplatnit rozsudek ve věci Deggendorf. S přihlédnutím k pravidlu *de minimis* a vzhledem k předmětné částce, jež činila 17 240 EUR, se dospělo k závěru, že se uvedený rozsudek nepoužije. Místní orgány se poté zavázaly ověřit, zda během tří let nedošlo k nahromadění jiných podpor na základě pravidla *de minimis*, jejichž celková hodnota by překračovala 100 000 EUR. V takovém případě by se jednalo o podpory, které by nebyly poskytnuty čistě podle rozsudku ve věci Deggendorf.
- (76) V rozhodnutí týkajícím se podpory N 614/02 (výše uvedeně v bodech 38 a 75) se v případě společnosti ASM uvádí:
- „Na základě rozsudku ve věci Deggendorf ⁽²⁴⁾ se tedy italské orgány zavázaly, že ověří, zda společnost l'Azienda sviluppo multiservizi SpA a ostatní příjemci skutečně uvedené podpory využili, a pokud ano, že neposkytnou dané státní podpory, dokud nebudou v souladu s výše uvedeným rozhodnutím nahrazeny neslučitelné a protiprávní podpory, které byly poskytnuty dříve.“
- (77) Skutečnost, že se ACEA věnuje různým činnostem a že není schopna určit, na kterých bude spočívat navrácení podpory ⁽²⁵⁾, není v daném případě směrodatná. Pro podnik by bylo příliš snadné vyhnout se rozhodnutí o navrácení pouze proto, že nevyjasní, na které z jejich činností nebo na které části podniku má náhrada spočívat.
- (78) Lze naopak argumentovat tím, že pokud se část podpory, která byla prohlášena za protiprávní a neslučitelnou, vztahovala k určitému daňovému opatření, měly z toho v minulosti prospěch všechny části podniku ACEA. Daňovou podporu, jelikož se jedná o podporu na provoz, nelze jako takovou přidělit na určitou činnost podniku. Protiprávní a neslučitelná podpora se tak vztahovala na veškerou hospodářskou činnost společnosti ACEA, a to včetně části podniku, která byla později převedena na AEP. Z toho vyplývá, že část této nenahrazené podpory může být připsána rovněž společnosti AEP.

1.6. K připomíncekám třetích stran

- (79) Oproti tvrzení společnosti ACEA ⁽²⁶⁾ je doba, která uběhla od přijetí rozhodnutí o náhradě a po kterou se italské orgány ani nesnažily náhradu podpory získat, skutečně dlouhá. Do konce ledna 2005 Itálie ještě neschválila postupy pro navrácení. Čl. 14 odst. 3 nařízení (ES) č. 659/1999 ⁽²⁷⁾ jasně stanoví, že navrácení se provede bezodkladně. Jak je výše uvedeno, doposud nebylo zahájeno žádné řízení o navrácení, ale nebyly pro něj ani stanoveny jasné postupy.
- (80) Dobrá vůle společnosti ACEA ⁽²⁸⁾ ve skutečnosti nemění nic na tom, že podpora ještě nebyla navracena. Navrácení podpory, která byla prohlášena za protiprávní, je faktickou záležitostí, na kterou postoj stran sporu nemá vliv. Je třeba dodat, že vedle obecného vyjádření dobré vůle ACEA bývala mohla jednat tak, aby navrácení urychlila, kdyby například uvedla částky, které mají být vráceny, nebo kdyby na blokováném bankovním účtu vytvořila zálohu.

⁽²⁰⁾ Viz bod 21.

⁽²¹⁾ Dopis od Itálie ze dne 23.7.2003, s. 6.

⁽²²⁾ Viz bod 22.

⁽²³⁾ Viz bod 23.

⁽²⁴⁾ Viz poznámka 3.

⁽²⁵⁾ Viz bod 27.

⁽²⁶⁾ Viz bod 29.

⁽²⁷⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁸⁾ Viz bod 30.

- (81) Pokud jde o údajnou nedůslednost Komise při uplatňování rozsudku ve věci Deggendorf, jejímž příkladem mělo být rozhodnutí 1998/466/ES ⁽²⁹⁾, je třeba podotknout, že uvedené rozhodnutí ⁽³⁰⁾ se zakládalo na závazku Francie vrátit předešlou podporu, na niž se vztahovalo záporné rozhodnutí. Rozsudek ve věci Deggendorf se proto nepoužil. Rozhodnutí 1998/466/ES rovněž stanovilo, že nelze poskytnout žádnou další podporu, jedině za výjimečných okolností. V roce 2002 Komise přijala rozhodnutí o novém zásahu francouzských orgánů ve prospěch společnosti SFP a přitom však dospěla k závěru, že tento zásah nepředstavoval podporu. Pro uplatnění rozsudku ve věci Deggendorf nebyl tedy důvod.

VII. ZÁVĚRY

- (82) Na základě výše uvedených úvah Komise dospívá k závěru, že podpora v částce 3,8 miliónů EUR, která má být poskytnuta společnosti AEP na projekt dálkového vytápění v okolí Říma, je sama o sobě slučitelná se Smlouvou.
- (83) Vyplacení podpory společnosti AEP je nicméně pozastaveno, dokud Itálie nedoloží, že podpora, jež byla prohlášena za protiprávní a neslučitelnou a v daném případě takto vyhodnocena podle rozhodnutí 2003/193/ES, byla podle rozsudku ve věci Deggendorf společností ACEA navracena.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Podpora, kterou Itálie hodlá na základě usnesení regionální rady regionu Lazio č. 4556 ze dne 6. srpna 1999 poskytnout společnosti AEP na projekt dálkového vytápění, je slučitelná se společným trhem.

2. Podpora uvedená v odstavci 1 nemůže být poskytnuta dříve, než Itálie doloží, že ACEA navrátila i s úroky podporu, jež byla prohlášena za protiprávní a neslučitelnou a v daném případě takto vyhodnocena podle rozhodnutí 2003/193/ES.

Článek 2

Itálie do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí uvědomí Komisi o opatřeních přijatých k jeho splnění.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Itálii.

V Bruselu dne 16. března 2005.

Za Komisi
Neelie KROES
členka Komise

⁽²⁹⁾ Viz bod 31.

⁽³⁰⁾ Viz zejména třetí odstavec úvodu.